A feminizmus-bunkósbot

Hans-Jörg Ronsdorf · 2021. április · átdolgozva: 2026. október

A könyvemmel és a nők szerepéről vallott nézeteimmel szembeni gyanúsítások – ahogy vártam – meg is érkeztek: aki nőket akar látni a szószéken, azt az (antikrisztusi) feminizmus kerítette hatalmába.

„Az antikrisztusi feminizmus az, amely mindenáron keresztül akarja vinni a női kvótát, az igazgatótanácsokban éppúgy, mint a szószékeken. Furcsa módon nem utolsósorban férfiak azok, akik ebben lándzsát akarnak törni a nők mellett."

Sok szigorúan konzervatív gondolkodású és cselekvésű keresztény a feminizmust gyökeresen elhibázott, sőt ördögi vagy antikrisztusi mozgalomnak tartja. Én is hasonlóan gondolkodtam sok éven át. Ez a gondolkodás azonban túl könnyűvé teszi a dolgot. ***Az egyszerű fekete-fehér logika menekülés a valóság elől. Mert akik így gondolkodnak, tudtukon kívül szívesen (szinte opportunista módon) igénybe veszik a feminizmus minden vívmányát***, és el sem tudják képzelni, hogy ezek nélkül éljenek (hasonlóan ahhoz, amit a szakszervezetek a munkavállalóknak kivívtak). Van-e egyáltalán fogalmunk arról, milyen volt a társadalom nőképe 100 vagy éppen 200 évvel ezelőtt, és mennyire jogfosztottak voltak a nők a férfiakkal szemben?

Íme néhány példa arra az esetre, ha valaki nem akar maga utánanézni, mi minden változott meg a nők javára, ***amit feminista mozgalmak indítottak el***, vagyis a nőmozgalmak erőfeszítései nélkül ezek a változások nem jöttek volna létre:

1878	Az ipartörvény egyik módosítása először szabályozza az **anyák védelmét**. Eszerint a szülés után három hétig fizetés nélküli foglalkoztatási tilalom érvényes.
1882	Megalakul az első **beteg- és temetkezési pénztár** asszonyok és lányok számára.
1891	Az első **munkásnővédelmi törvény** a Birodalmi Gyűlésben; megtiltják a nők föld alatti munkáját, bevezetik a nők 11 órás munkanapját, valamint a szülés utáni négyhetes fizetett pihenőidőt. Március 12-én a Birodalmi Gyűlés egyik ülésén elutasítják a nők egyetemi tanulmányokra való felvételét.
1900	Hatályba lép a **Polgári Törvénykönyv** (BGB). *A házasságra és családra vonatkozó szabályaival a patriarchális hagyomány szellemében rögzíti a nő jogállását, vagyis a házasélet és a családi élet minden kérdésében a férjé a döntés joga.*
1918	November 30-án a nők megkapják az **aktív és passzív választójogot**. Ezt a jogot az 1919. augusztus 11-i weimari alkotmány 109. cikkének (2) bekezdése rögzíti: „A férfiaknak és a nőknek alapvetően ugyanazok az állampolgári jogaik és kötelességeik."
1949	Május 23-án kihirdetik a **Német Szövetségi Köztársaság Alaptörvényét**. Az új alkotmány 3. cikke (2) bekezdésének első mondata azóta röviden és világosan kimondja: **„A férfiak és a nők egyenjogúak."**
1952	**Anyavédelmi törvény** – törvény a kereső tevékenységet folytató anya védelméről.
1957	A férfi és a nő polgári jogi egyenjogúságáról szóló törvény (**egyenjogúsági törvény**) mindenekelőtt a családjogot változtatja meg. Az előírások 1958. július 1-jén lépnek hatályba.
1961	**Családjogi módosító törvény** – javul a feleség jogállása, ha a férj a házasság megromlására hivatkozva kéri a választ. A házasságon kívül született gyermek apjának tartási kötelezettsége a gyermek 18. életévének betöltéséig tart (korábban a 16. életév betöltéséig).

1968	**Az anyavédelmi törvény kibővítése** – a szülés előtti védelmi idő hat hét. A szülés utáni védelmi időt nyolc hétre emelték, koraszülés és többes szülés esetén ez az idő tizenkét hétre hosszabbodik.
1975	**Törvény az ötödik büntetőjog-reformtörvényt kiegészítő intézkedésekről** – a kötelező egészségbiztosításban biztosított nőknek joguk van egyéni orvosi tanácsadásra a fogamzásgátlás kérdéseiben.
1977	**A házassági és családjog reformjáról szóló első törvény** – a társ-elv: nincs törvényben előírt feladatmegosztás a házasságban. Áttérés a vétkességi elvről a házasság megromlásának elvére. Az a házastárs, aki a válás után nem tudja eltartani magát, tartásra jogosult.
1980	A szövetségi kormány az ENSZ koppenhágai nők világkonferenciáján aláírja a **nőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetés minden formájának felszámolásáról** szóló, 1979. december 18-i **egyezményt**.
1985	Hatályba lép a **nőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetés minden formájának felszámolásáról** szóló, 1979. december 18-i ENSZ-egyezményhez kapcsolódó **törvény**.
1994	Kiegészítik az Alaptörvény 3. cikkének (2) bekezdésében foglalt **egyenjogúsági előírást**: **„Az állam előmozdítja a nők és férfiak egyenjogúságának tényleges érvényesülését, és munkálkodik a meglévő hátrányok felszámolásán."**

Válogatás: Zeittafel zur Geschichte der Gleichstellung (németül), Bielefeldi Egyetem

Az itt leírt változások nem keresztény vívmányok, még ha valószínűleg keresztények is közreműködtek bennük meggyőződésükkel. De minden keresztény nő javára válnak – és így a férjük javára is.

A feminizmus mindenekelőtt alapvetően minden ember egyenrangúságáért és a nők mindenfajta hátrányos megkülönböztetése ellen száll síkra. Lehet-e ez ellen alapvetően bármi kifogásunk? A feminizmus ugyanis – ellentétben azzal, amit gyakran tévesen feltételeznek – nem mindig a női jogok egyoldalú megerősítését jelenti, hanem azt is, hogy egyenrangú félként találkozzunk egymással.

A feminista mozgalmak és hullámok, valamint a 19. században induló nőjogi mozgalom bizonyára nem voltak szent mozgalmak. Senki sem állítja ezt. De a motivációjuk abból fakadt, hogy az élet sok területén hátrányos helyzetben voltak, és kevesebb joguk volt, mint a férfiaknak. ***Kérdésem a keresztény férfiakhoz: Azt akarja-e Isten, a Teremtő, hogy a nőket ne illesse meg minden emberi jog, amely a férfiakat megilleti?***

Az, hogy ez a mozgalom az abortusz szabaddá tételét is követeli, és nagyrészt el is érte, nem feledtetheti, hogy a nők az igazságtalanság és a jogtalanság ellen védekeztek – és kénytelenek is voltak védekezni –, hogy a történelem menete ne folytatódjon egyszerűen tovább a régi módon.

A feminizmus mint mozgalom és mint korjelenség – mint minden más mozgalom – összetett, sokrétű és sokoldalú, hatalmas témakör, amelyben nem igazán vagyok jártas. És azt hiszem, a legtöbb keresztény sem, aki a szót (lekicsinylően) használja. Aki a „feminizmus-bunkósbotot" lóbálja, egyoldalúan használja a fogalmat, és eszközzé teszi – többnyire naiv tájékozatlansággal párosulva.

Nincs szükségem feminista tézisekre ahhoz, hogy kiálljak a nők és a férfiak egyenjogúsága mellett. Az, hogy az egyenjogúságot újra ki kellett harcolni, bizonyítéka annak, mit okozott a bűneset. „A férfi uralkodni fog a nőn" (vö. 1Móz 3,16) – háttérbe szorítja, elnyomja és kihasználja. Ez a legkülönfélébb korok sok kultúrájában kimutatható, és ezért mélyen bevésődött, mintegy a férfilét DNS-ében rögzült. ***Ez a magatartás szinte öröklődik. Ma már ugyanis jól alátámasztott, hogy a családok és a kultúrák nemcsak a biológiai jegyeket adják tovább, hanem a mély beidegződéseket is. Ott van sok keresztény férfi gondolkodásában is, akik éppen ezen a szemüvegen át olvassák a Bibliát, és a férfiról és nőről***

alkotott hierarchikus szemléletüket belemagyarázzák a Bibliába. Annak a kultúrának a lenyomatát hordozva, amelyben élnek, átitatva a korszellemtől.

Az evangélium az az átformáló és újjáteremtő erő, amely képes feltörni és megváltoztatni ezeket a régi gondolkodási struktúrákat. Az apostolok a maguk idejében nem számolhatták fel egyszerűen ezeket a régi, bűnös patriarchális struktúrákat, mert az az evangélium végét jelentette volna. Támadás lett volna az akkori társadalmi szerkezet ellen, amely összetartotta a Római Birodalmat, és mintegy az alapja volt. Ezért hangzik néhány apostoli kijelentés úgy, mintha támogatná ezeket a régi, bűnös struktúrákat. De nem ezt teszik (lásd a rabszolgákról mondott szavaikat). Sokkal inkább belülről ássák alá őket. Aki figyelmesen olvas – a teremtéstörténet hátterén, annak hátterén, ahogyan Jézus a nőkkel bánt –, az felismeri, ***hogyan mutatnak egy olyan utat, amely a bűnös hierarchia végét jelenti: a feltétel nélküli, önfeláldozó szeretetet, a kölcsönös alárendelődést és tiszteletet. Ez a patriarchátus és az egyoldalú alávetettség vége.***

A feminizmus viszont bizonyára részben átesett a ló túlsó oldalára. Gyökeresen hibás, ha a nők most arra törekszenek, amit a férfiaknak felrónak. A hamis szerepek puszta felcserélése hamis marad, és nem hoz gyógyulást a világnak. Minden a régiben marad, csak most a női nem lenne az uralkodó.

Semmi ilyesmi nem volt a Teremtő szándékában. Nagyon jó elgondolása volt: férfi és nő, akik kölcsönösen kiegészítik egymást, hierarchiabeli különbség nélkül. Minden embernek és mindkét nemnek sajátos tulajdonságai vannak, amelyek a másikban kevésbé vannak meg. ***Ezért a kiegészítés, ezért az egyenrangú, egymással szemben álló társakként való létezés.***

Ez az elv Isten teremtési rendje szerint érvényes a házasságra, a családra, a gyülekezetre és a társadalomra. Az új teremtés fuvallata járja át ezeket a területeket, ha ezt megvalósítják és erre törekszenek.

Hans-Jörg Ronsdorf, Sulzberg, 2021. április 12.